28.7.64 DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TIDENDE 1669/64

BESLUTNING Nr. 15/64

af 15. juli 1964

om Société rhéane d'exploitation et de manutention, Strasbourgs deltagelse i de aftaler om fællesindkøb af brændsel, som er indgået mellem de i Sydtyskland hjemmehørende kulgrosserere gennem Oberrheinische Kohlenunion Bettag, Puton & Co., Mannheim

DEN HØJE MYNDIGHED HAR -

under henvisning til traktatens artikel 4, 47, 65 og 80,

under henvisning til beslutning nr. 19/57 af 26. juli 1957 om de i Sydtyskland hjemmehørende kulgrossereres tilladelse til fællesindkøb af brændsel (*Det europæiske Kul- og Stålfællesskabs Tidende* nr. 24 af 10. august 1957, s. 352/57),

under henvisning til beslutning nr. 4/58 af 2. april 1958 om forlængelse af fristen for visse virksomheders udtræden af Oberrheinische Kohlenunion Bettag, Putin & Co., Mannheim (*Det europæiske Kul- og Stålfællesskabs Tidende* nr. 12 af 14. april 1958, s. 169/58),

under henvisning til Den høje Myndigheds skrivelse af 15. juli 1958 til Société rhéane d'exploitation et de manutention (Sorema) som svar på dets anmodning om forlængelse af den ved beslutning nr. 4/58 af 2. april 1958 fastsatte frist for visse virksomheders udtræden af Oberrheinische Kohlenunion Bettag, Puton & Co., Mannheim (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. 12 af 4. august 1958, s. 286/58),

under henvisning til beslutning nr. 23/59 af 25. marts 1959 om midlertidig forlængelse af de i Sydtyskland hjemmehørende kulgrosserers tilladelse til fællesindkøb af brændsel (*De europæiske Fællesskabers Tidende* nr. 21 af 3. april 1959, s. 420/59),

under henvisning til beslutning nr. 31/59 af 27. maj 1959 om forlængelse af de i Sydtyskland hjemmehørende kulgrossereres tilladelse til fællesindkøb af brændsel (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. 37 af 9. juni 1959, s. 697/59),

under henvisning til beslutning nr. 12/60 af 18. maj 1960 om ændring af artikel 2 i beslutning nr. 31/59 (*De europæiske Fællesskabers Tidende* nr. 36 af 28. maj 1960 s. 813/60),

under henvisning til beslutning nr. 3/62 af 28. marts 1962 om forlængelse af de i Sydtyskland hjemmehørende kulgrossereres tilladelse til fællesindkøb af brændsel (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. 26 af 9. april 1962), og

ud fra følgende betragtninger:

De franske forhandlere, som deltager i Société rhéane d'exploitation et de manutention (Sorema), Strasbourg, og som tildels forsynes ad den øvre Rhin, deltog oprindelig i Oberrheinische Kohlenunion (OKU), Mannheim, som da var en fælles salgsorganisation for fire kuldistrikter på det sydtyske marked. Den omorganisering, der gennemførtes efter oprettelsen af fællesmarkedet, havde til formål at erstatte denne med en aftale mellem de i Sydtyskland hjemmehørende forhandlere om fællesindkøb i disse fire kuldistrikter (beslutning nr. 19/57);

de franske forhandlere, som deltager i Sorema havde indtil da ikke drevet handelsvirksomhed på det sydtyske marked. De opfyldte ikke de i § 19 i OKUs vedtægter anførte betingelser for deltagelse (artikel 4, stk. 2, i beslutning nr. 19/57) og kunne derfor ikke optages som medlemmer af OKU (artikel 6, stk. 1, i beslutning nr. 19/57). Imidlertid syntes det under hensyn til OKUs ændrede formål rimeligt at give disse forhandlere mulighed for midlertidigt at drive handelsvirksomhed på de nævnte betingelser. Dette var formålet med artikel 10, stk. 3, i beslutning nr. 19/57, hvorefter denne beslutning skulle bortfalde den 31. marts 1958 for så vidt angik de i Frankrig hjemmehørende kulgrosserere, som deltager i Sorema, medmindre Den høje Myndighed ved en ny beslutning fastsatte en senere dato, eller disse forhandlere den 31. marts 1958 eller på et eventuelt senere af Den høje Myndighed fastsat tidspunkt beviste, at de opfyldte de i § 19 i vedtægten af 16. april 1956 anførte betingelser;

ved beslutning nr. 4/58 konstaterede Den høje Myndighed, at udviklingen af salgsaktivitet i Sydtyskland var blevet forsinket af gennemførelsesforanstaltningerne vedrørende den fransk-tyske traktat om Saar af 27. oktober 1956. Den bestemte derfor, at de franske kulgrossereres tilladelse til at deltage i OKU

skulle bortfalde den 31. juli 1958, medmindre de pågældende forhandlere på denne dato kunne bevise, at de opfyldte de i § 19 i vedtægten af 16. april 1956 anførte betingelser;

ved skrivelse af 15. juli 1958 meddelte Den høje Myndighed Sorema, at der ikke var anledning til pånyat forlænge den givne frist og anmodede Sorema om senest den 30. september 1958 at træffe de nødvendige foranstaltninger til at udtræde af OKU. Sorema blev samtidig anmodet om inden den 15. oktober at tilstille Den høje Myndighed dokumenter til godtgørelse af, at denne forpligtelse var opfyldt;

ved beslutning nr. 23/59 konstaterede Den høje Myndighed, at det ikke var blevet godtgjort, at især de i Frankrig hjemmehørende kulgrosserere, som deltager i Sorema, var udtrådt. Den høje Myndighed forlængede gyldigheden af beslutning nr. 19/57 med to måneder til den 31. maj 1959, således at de pågældende kunne fremlægge de nødvendige beviser inden for dette tidsrum;

ved beslutning nr. 31/59 konstaterede Den høje Myndighed, at de i Frankrig hjemmehørende kulgrosserere ikke havde godtgjort, at de opfyldte betingelserne for deltagelse i OKU og derfor skulle udelukkes. Den høje Myndighed fandt imidlertid, at der ikke var noget til hinder for en midlertidig ordning, hvorefter Sorema som en organisation, der repræsenterede dise forhandleres interesser, fik tilladelse til at deltage i OKU indtil den 31. marts 1960;

ved beslutning nr. 12/60 konstaterede Den høje Myndighed, at den kunne forlænge denne midlertidige ordning indtil den 31. marts 1962 for da at foretage en markedsanalyse, hvorved Sorema på grundlag af de i mellemtiden opnåede erfaringer skulle klargøre, om og i hvilket omfang dets deltagelse i OKU havde medvirket til en mærkbar forbedring af fordelingen;

ved beslutning nr. 3/62 forlængede Den høje Myndighed denne midlertidige ordning til en dato, som skulle fastsættes ved en senere beslutning. Til støtte for sin anmodning om forlængelse havde Sorema blot anført, at en økonomisk forsvarlig udnyttelse af mulighederne for transport, omladning og oplagring for markederne langs den øvre Rhin nødvendiggjorde et nøjagtigt kendskab til markedet, og derfor et snævert samarbejde med OKU. Den høje Myndighed ville for sin del give de forhandlere, som deltager i Sorema mulighed for at udnytte den nye handelsordning for Ruhrkul-salgskontorerne, som fra den 1. april 1961 har givet dem betydelige lettelser med hensyn til adgangen til disse forsyningskilder. Den udslaggivende grund til Den høje Myndigheds beslutning var, at det på dette tidspunkt ikke var muligt at danne sig et nøjagtigt billede af den nye handelsordnings endelige struktur og dens indflydelse på den franske kulhandel. Af denne grund tidsbegrænsede Den høje Myndighed sin tilladelse uden at fastsætte en bestemt dato;

alle ovenfor nævnte beslutninger havde til formål at gøre det muligt for de forhandlere, som deltager i Sorema at drive handelsvirksomhed i Sydtyskland og at godtgøre, at de opfyldte de i § 19 i OKUs vedtægter anførte betingelser. Trods gentagne alvorlige henstillinger er dette ikke blevet godtgjort. De forhandlere, som deltager i Sorema har ikke udnyttet de lettelser med hensyn til adgangen til forsyninger af Ruhrkul, som den nye handelsordning har givet dem fra den 1. april 1961 til at drive handelsvirksomhed i Sydtyskland;

denne handelsordning er blevet overtaget af de to nye Ruhrkul-salgskontorer. Ved udgangen af kulproduktionsåret 1962/1963 fandt Den høje Myndighed, at en ny periode på 1 år havde udgjort en tilstrækkelig frist for de forhandlere, som deltager i Sorema til at indlede handelsvirksomhed i Sydtyskland. Ved beslutning nr. 8/63 af 30. april 1963 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. 71 af 11. maj 1963, s. 1441/63) fastsatte Den høje Myndighed derfor den 30. juni 1963 som afsluttende dato for den midlertidige ordning. Denne beslutning blev ved Domstolens dom af 19. marts 1964 i sag nr. 67/63 ophævet på grund af utilstrækkelig begrundelse. Deraf følger, at Den høje Myndigheds tilladelse af Soremas deltagelse i OKU gælder i overensstemmelse med beslutningerne nr. 31/59 og 3/62;

Domstolens dom foranlediger Den høje Myndighed til at beslutte, hvorvidt der nu skal træffes en ny beslutning om Soremas udtræden i henhold til artikel 2, stk. 2 i beslutning nr. 3/62, eller om tilladelsen af Soremas deltagelse kan fornyes på en sådan måde, at forbeholdet i artikel 2, stk. 2, i beslutning nr. 3/62 bortfalder, og at kun den i artikel 1 i beslutning nr. 3/62 almindeligt formulerede frist forbliver gyldig;

de aftaler om fællesindkøb, der er indgået mellem de i Sydtyskland hjemmehørende kulgrosserere, som deltager i OKU, falder ind under det principielle forbud i artikel 65, stk. 1, da de begrænser konkurrencen mellem disse forhandlere med hensyn til deres vareindkøb. Dette forbud gælder også for Sorema, som ifølge Domstolen er en organisation i henhold til traktatens artikel 48, som omfatter virksomheder, der på deres side som kulgrosserere falder ind under bestemmelserne i artikel 65, stk. 1;

en aftale af denne art kan tillades ifølge artikel 65, stk. 2, hvis deltagerne i aftalen opfylder betingelserne for tilladelse. Genstanden for og formålet med aftalen er fællesindkøb i visse kuldistrikter af brændsel til videresalg i Sydtyskland. Kun de kulgrosserere, som driver engroshandel i Sydtyskland er således i stand til at medvirke til en mærkbar forbedring af fordelingen af dette brændsel (stk. 2, litra a). Sorema, som til trods for smidiggørelsen af betingelserne for deltagelse, ikke opfylder denne forudsætning hverken i sig selv eller gennem de franske kulgrosserere, som deltager deri, deltager altså uberettiget. I hvert tilfælde er dets deltagelse som medlem af OKU i de i Sydtyskland hjemmehørende kulgrossereres forhand-

linger og beslutninger om indkøb af brændsel beregnet på det sydtyske marked ikke af væsentlig betydning for opnåelsen af en forbedret fordeling i dette område, og den har mere begrænsende indflydelse end formålet med aftalen kræver (artikel 65, stk. 2, litra b);

en tilladelse af Soremas deltagelse i aftalerne ville i øvrigt betyde en diskrimination af de forhandlere og organisationer, som over for OKU indtager en lignende stilling som Sorema og dettes medlemmer, og som heller ikke driver handelsvirksomhed i Sydtyskland, men som ifølge artikel 4 og 6 i beslutning nr. 19/57 ikke kan deltage i aftalerne;

under henvisning til beslutning nr. 3/62 konstaterer Den høje Myndighed, at det nu er muligt på længere sigt at overskue virkningerne af handelsordningen for Ruhrkul-salgskontorerne på den franske kulhandel, at de betydeligt forbedrede betingelser for den franske engroskulhandels indkøb fra Ruhrkul-salgskontorerne har haft en gavnlig indflydelse på de franske kulgrossereres handelsvirksomhed inden for fællesmarkedet, men at deltagerne i Sorema alligevel stadig ikke har indledt handelsvirksomhed i Sydtyskland, således at de faktiske resultater af aftalerne står i modsætningsforhold til betingelserne for deres tilladelse;

under disse betingelser kan den ved beslutning nr. 31/59 givne tilladelse af Soremas deltagelse i aftalerne mellem de i Sydtyskland hjemmehørende kulgrosserere ikke opretholdes eller fornys, men skal ophæves i henhold til artikel 65, stk. 2, afsnittene 3 og 4 og artikel 2, stk. 2, i beslutning nr. 3/62. Dette skal ske med øjeblikkelig virkning, da der ikke er anledning til fastsættelse af en ny midlertidig ordning eller en frist for udtræden. Især ikke da Soremas deltagere, når de opfylder de i § 19 i OKUs vedtægter anførte betingelser, kan indtræde i OKU uden særlig tilladelse fra Den høje Myndighed –

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Société rhéane d'exploitation et de manutention, Strasbourgs tilladelse til at deltage i de aftaler om fællesindkøb af brændsel, som er indgået mellem de i Sydtyskland hjemmehørende kulgrosserere gennem Oberrheinische Kohlenunion Bettag, Puton & Co., Mannheim, ophæves.

Artikel 2

Denne beslutning meddeles Société rhéane d'exploitation et de manutention, Strasbourg, såvel som Oberrheinische Kohlenunion Bettag, Puton & Co., Mannheim og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den træder i kraft den 30. september 1964.

Denne beslutning er blevet behandlet og vedtaget af Den høje Myndighed på dens møde den 15. juli 1964.

På Den høje Myndigheds vegne

Dino DEL BO

Formand